

47.

Na podlagi 3. točke 315. člena ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije izdaja Predsedstvo Socialistične federativne republike Jugoslavije

U K A Z

O RAZGLASITVI ZAKONA O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O PRIZNAVANJU IN IZVRŠEVANJU TUJIH ARBITRAŽNIH ODLOČB

Razglaša se zakon o ratifikaciji konvencije o priznavanju in izvrševanju tujih arbitražnih odločb, ki ga je sprejela Skupščina SFRJ na seji Zveznega zbora in na seji Zbora republik in pokrajin dne 1. oktobra 1981.

P št. 110
Beograd, 1. oktobra 1981

Predsednik
Predsedstva SFRJ:
Sergej Kraigher s. r.

Predsednik
Skupščine SFRJ:
Dragoslav Marković s. r.

Z A K O N

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O PRIZNAVANJU IN IZVRŠEVANJU TUJIH ARBITRAŽNIH ODLOČB

1. člen

Ratificira se konvencija o priznavanju in izvrševanju tujih arbitražnih odločb, sprejeta 10. junija 1958 v New Yorku na konferenci Organizacije združenih narodov, v angleškem, španskem, ruskem, kitajskem in francoskem izvirniku, z naslednjimi pridržki:

1. Konvencija se uporablja glede na Socialistično federativno republiko Jugoslavijo samo za tiste arbitražne odločbe, ki so bile izdane po njeni uveljavitvi.
2. Socialistična federativna republika Jugoslavija bo na recipročni podlagi uporabljala konvencijo samo glede na tiste arbitražne odločbe, ki so bile izdane na ozemlju druge članice konvencije.
3. Socialistična federativna republika Jugoslavija bo uporabljala konvencijo samo za spore, ki izvirajo iz pogodbenih ali nepogodbenih pravnih razmerij, ki se po njeni nacionalni zakonodaji štejejo za gospodarska razmerja.

2. člen

Besedilo konvencije v angleškem izvirniku in v slovenskem prevodu se glasi:

CONVENTION**ON THE RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF
FOREIGN ARBITRAL AWARDS****Article I**

1. This Convention shall apply to the recognition and enforcement of arbitral awards made in the territory of a State other than the State where the recognition and enforcement of such awards are sought, and arising out of differences between persons, whether physical or legal. It shall also apply to arbitral awards not considered as domestic awards in the State where their recognition and enforcement are sought.

2. The term "arbitral awards" shall include not only awards made by arbitrators appointed for each case but also those made by permanent arbitral bodies to which the parties have submitted.

3. When signing, ratifying or acceding to this Convention, or notifying extension under article X hereof, any State may on the basis of reciprocity declare that it will apply the Convention to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State. It may also declare that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the national law of the State making such declaration.

Article II

1. Each Contracting State shall recognize an agreement in writing under which the parties undertake to submit to arbitration all or any differences which have arisen or which may arise between them in respect of a defined legal relationship, whether contractual or not, concerning a subject matter capable of settlement by arbitration.

2. The term "agreement in writing" shall include an arbitral clause in a contract or an arbitration agreement, signed by the parties or contained in an exchange of letters or telegrams.

3. The court of a Contracting State, when seized of an action in a matter in respect of which the parties have made an agreement within the meaning of this article, shall, at the request of one of the parties, refer the parties to arbitration, unless it finds that the said agreement is null and void, inoperative or incapable of being performed.

Article III

Each Contracting State shall recognize arbitral awards as binding and enforce them in accordance with the rules of procedure of the territory where the award is relied upon, under the conditions laid down in the following articles. There shall not be imposed substantially more onerous conditions or higher fees or charges on the recognition or enforcement of arbitral awards to which this Convention applies than are imposed on the recognition or enforcement of domestic arbitral awards.

Article IV

1. To obtain the recognition and enforcement mentioned in the preceding article, the party applying for recognition and enforcement shall, at the time of the application, supply:

(a) The duly authenticated original award or a duly certified copy thereof;

KONVENCIJA**O PRIZNAVANJU IN IZVRŠEVANJU TUJIH
ARBITRAŽNIH ODLOČB****I. člen**

1. Ta konvencija se uporablja za priznavanje in izvrševanje arbitražnih odločb v sporih med fizičnimi ali pravnimi osebami, izdanih na ozemlju kakšne druge države, ne pa tiste, v kateri se zahteva priznanje in izvršitev odločbe. Prav tako se uporablja za arbitražne odločbe, ki se ne štejejo za domače odločbe v državi, v kateri se zahteva njihovo priznanje ali izvršitev.

2. Z »arbitražnim odločbami« niso mišljene le odločbe, ki jih izdajo arbitri, imenovani za določene primere, temveč tudi tiste, ki jih izdajo stalni arbitražni organi, na katere so se obrnile stranke.

3. Pri podpisu ali ratifikaciji te konvencije, pristopu ali notificiraju njeni razširitve, ki je določena v X. členu, bo lahko vsaka država na podlagi reciprocitetne izjavila, da bo uporabljala konvencijo samo za priznavanje in izvrševanje tistih odločb, ki so bile izdane na ozemlju kakšne druge države pogodbenice. Prav tako bo lahko izjavila, da bo uporabljala konvencijo le za spore, ki izhajajo iz pogodbenih ali nepogodbenih pravnih razmerij, ki se po njenem nacionalnem zakonu štejejo za trgovinske.

II. člen

1. Vsaka država pogodbenica prizna pismeno pogodbo, s katero se stranke zavezujejo, da bodo dale v pristojnost arbitraži vse spore ali nekatere izmed njih, ki nastanejo ali bi utegnili nastati med njimi po določenem pogodbenem ali nepogodbenem pravlem razmerju, ki se nanaša na vprašanje, primerno za arbitražno reševanje.

2. S pismenim sporazumom je mišljena arbitražna klavzula, vključena v pogodbo, ki jo podpišejo stranke, ali kompromis, ki ga vsebujejo izmenjana pisma ali telegrami.

3. Sodišče države pogodbenice, ki dobi v odločanje spor v zvezi s kakšnim vprašanjem, o katerem so stranke sklenile pogodbo po tem členu, napotí stranke na zahtevo ene izmed njih na arbitražo, razen če ugotovi, da je pogodba nehala veljati, da nima učinka ali da ni primerna za uporabo.

III. člen

Vsaka pogodbenica prizna veljavnost arbitražne odločbe in odobri njen izvršitev po pravilih postopka, ki veljajo na ozemlju, na katerem se sklicuje na odločbo, pod pogoji, ki so določeni v naslednjih členih. Za priznavanje in izvrševanje arbitražnih odločb, za katere se uporablja ta konvencija, se ne smejo zahtevati občutno strožji pogoji in ne precej večji sodni stroški od tistih, ki se zahtevajo za priznavanje ali izvrševanje domačih arbitražnih odločb.

IV. člen

1. Za priznavanje in izvrševanje iz prejšnjega člena mora stranka ki zahteva priznavanje in izvršitev, poleg zahteve predložiti:

(a) po predpisih overjen izvirnik odločbe ali njegov prepis, ki izpoljuje vse pogoje, potrebne za njegovo istovetnost;

(b) The original agreement referred to in article II or a duly certified copy thereof.

2. If the said award or agreement is not made in an official language of the country in which the award is relied upon, the party applying for recognition and enforcement of the award shall produce a translation of these documents into such language. The translation shall be certified by an official or sworn translator or by a diplomatic or consular agent.

Article V

1. Recognition and enforcement of the award may be refused, at the request of the party against whom it is invoked, only if that party furnished to the competent authority where the recognition and enforcement is sought, proof that;

(a) The parties to the agreement referred to in article II were, under the law applicable to them, under some incapacity, or the said agreement is not valid under the law to which the parties have subjected it or, failing any indication thereon, under the law of the country where the award was made; or

(b) The party against whom the award is invoked was not given proper notice of the appointment of the arbitrator or of the arbitration proceedings or was otherwise unable to present his case; or

(c) The award deals with a difference not contemplated by or not falling within the terms of the submission to arbitration, or it contains decisions on matters beyond the scope of the submission to arbitration, provided that, if the decisions on matters submitted to arbitration can be separated from those not so submitted, that part of the award which contains decisions on matters submitted to arbitration may be recognized and enforced; or

(d) The composition of the arbitral authority or the arbitral procedure was not in accordance with the agreement of the parties, or, failing such agreement, was not in accordance with the law of the country where the arbitration took place; or

(e) The award has not yet become binding on the parties, or has been set aside or suspended by a competent authority of the country in which, or under the law of which, that award was made.

2. Recognition and enforcement of an arbitral award may also be refused if the competent authority in the country where recognition and enforcement is sought finds that:

(a) The subject matter of the difference is not capable of settlement by arbitration under the law of that country; or

(b) The recognition or enforcement of the award would be contrary to the public policy of that country.

Article VI

If an application for the setting aside or suspension of the award has been made to a competent authority referred to in article V (1) (e), the authority before which the award is sought to be relied upon may, if it considers it proper, adjourn the decision on the enforcement of the award and may also, on the application of the party claiming enforcement of the award, order the other party to give suitable security.

Article VII

1. The provisions of the present Convention shall not affect the validity of multilateral or bilateral

(b) izvirnik pogodbe iz II. člena ali prepis, ki izpolnjuje vse pogoje, potrebne za njegovo istovetnost.

2. Če odločba ali pogodba nista sestavljeni v uradnem jeziku države, v kateri se sklicuje na odločbo, mora stranka, ki zahteva priznanje in izvršitev odločbe, predložiti prevod teh dokumentov v tem jeziku. Prevod mora overiti uradni prevajalec ali zaposleni prevajalec ali kakšen diplomatski ali konzularni agent.

V. člen

1. Priznanje in izvršitev odločbe se zavrne na zahtevo stranke, zoper katero je bila izdana odločba, le v primeru, če predloži stranka pristojnim oblastem države, v kateri se zahteva priznanje in izvršitev, dokaz:

(a) da so stranke iz pogodbe iz II. člena po zakonu, ki se uporablja zanje, nesposobne, ali da navedena pogodba ni v redu po zakonu, na katerega se sklicujejo stranke, ali če ta zakon ni naveden, po zakonu države, v kateri je bila izdana odločba, ali

(b) da stranka, zoper katero je bila izdana odločba, ni bila v redu obveščena o določitvi arbitra ali o arbitražnem postopku ali iz kakšnega drugega razloga ni mogla uporabiti svojih sredstev; ali

(c) da se nanaša odločba na spor, ki ni predviden v kompromisu ali ni zajet z arbitražno klavzulo, ali da vsebuje določbe, ki presegajo kompromis ali arbitražno klavzulo; če pa se določbe odločbe, ki se nanašajo na vprašanja, za katera velja arbitraža, lahko ločijo od določb, ki se nanašajo na vprašanja, za katera ne velja arbitraža se prve omenjene določbe lahko priznajo in izvršijo, ali

(d) da sestava arbitražnega sodišča ali arbitražni postopek ni bil v skladu s pogodbo strank, ali če ni pogodbe, ni bil v skladu z zakonom države, v kateri je bila opravljena arbitraža;

(e) da odločba še ni postala obvezna za stranke ali da jo je pristojna oblast v državi, v kateri je bila izdana ali na podlagi zakona katere je bila izdana, odpravila ali zadržala njeno izvršitev.

2. Priznanje in izvršitev arbitražne odločbe se lahko zavrne tudi, če pristojna oblast države, v kateri se zahteva priznanje in izvršitev odločbe, ugotovi:

(a) da po zakonu te države predmet spora ni primeren za arbitražno urejanje;

(b) da bi bilo priznanje ali izvršitev odločbe v nasprotju z javnim redom te države.

VI. člen

Če se od pristojne oblasti, navedene v prvem odstavku pod (e) V. člena, zahteva, da se odločba odpravi ali zadrži njena izvršitev, sme oblast, pri kateri se sklicuje na odločbo, preložiti odločanje o izvršitvi odločbe, če meni, da je to prikladno. Prav tako lahko na zahtevo stranke, ki zahteva izvršitev odločbe, naloži drugi stranki, naj predloži ustrezno zavarovanje.

VII. člen

1. Določbe te konvencije ne posegajo v veljavnost multilateralnih ali bilateralnih sporazumov, ki so jih

agreements concerning the recognition and enforcement of arbitral awards entered into by the Contracting States nor deprive any interested party of any right he may have to avail himself of an arbitral award in the manner and to the extent allowed by the law or the treaties of the country where such award is sought to be relied upon.

2. The Geneva Protocol on Arbitration Clauses of 1923 and the Geneva Convention on the Execution of Foreign Arbitral Awards of 1927 shall cease to have effect between Contracting States on their becoming bound and to the extent that they become bound, by this Convention.

Article VIII

1. This Convention shall be open until 31 December 1958 for signature on behalf of any Member of the United Nations and also on behalf of any other State which is or hereafter becomes a member of any specialized agency of the United Nations, or which is or hereafter becomes a party to the Statute of the International Court of Justice, or any other State to which an invitation has been addressed by the General Assembly of the United Nations.

2. This Convention shall be ratified and the instrument of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article IX

1. This Convention shall be open for accession to all States referred to in article VIII.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article X

1. Any State may, at the time of signature ratification or accession, declare that this Convention shall extend to all or any of the territories for the international relations of which it is responsible. Such a declaration shall take effect when the Convention enters into force for the State concerned.

2. At any time thereafter any such extension shall be made by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations and shall take effect as from the ninetieth day after the day of receipt by the Secretary-General of the United Nations of this notification, or as from the date of entry into force of the Convention for the State concerned, whichever is the later.

3. With respect to those territories to which this Convention is not extended at the time of signature, ratification or accession, each State concerned shall consider the possibility of taking the necessary steps in order to extend the application of this Convention to such territories, subject, where necessary for constitutional reasons, to the consent of the Governments of such territories.

Article XI

In the case of a federal or non-unitary State, the following provisions shall apply:

(a) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of the federal authority, the obligations of the federal Government shall to this extent be the same as those of Contracting States which are not federal States;

sklenile države pogodbenice glede priznavanja in izvrševanja arbitraznih odločb, in ne v pravice katerekoli zainteresirane stranke, ki bi jih mogla imeti na podlagi kakšne arbitražne odločbe, na način in v meri, kot je to dovoljeno po zakonodaji ali pogodbah države, v kateri se sklicuje na odločbo.

2. Določbe ženevskega protokola iz leta 1923, ki se nanašajo na arbitražne klavzule, in ženevske konvencije iz leta 1927 o izvrševanju tujih arbitražnih odločb, nimajo več pravnega učinka med državami pogodbami od dneva, ko postanejo, in v meri, v kateri postanejo obvezne po tej konvenciji.

VIII. člen

1. Ta konvencija je do 31. decembra 1958 odprta za podpis vsaki državi članici Organizacije združenih narodov ter vsaki drugi državi, ki je ali bo pozneje postala članica ene ali več specializiranih ustanov Združenih narodov ali članica statuta Mednarodnega sodišča, ali ki jo bo pozvala Generalna skupščina Organizacije združenih narodov.

2. Ta konvencija mora biti ratificirana; ratifikacijske listine morajo biti deponirane pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

IX. člen

1. Vse države, navedene v VIII. členu, lahko pristopijo k tej konvenciji.

2. Države pristopijo h konvenciji z deponiranjem pristopne listine pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

X. člen

1. Vsaka država lahko pri podpisu, ratifikaciji ali pristopu izjaví, da bo to konvencijo razširila na vsa ozemlja, ki jih predstavlja na mednarodnem področju, ali na eno ali več teh ozemelj. Ta izjava bo imela pravni učinek, ko bo začela konvencija veljati za zadevno državo.

2. Pozneje je treba za vsako takšno razširitev poslati notifikacijo generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov in ima pravni učinek po devetdesetih dneh od dneva, ko jo generalni sekretar prejme, ali na dan uveljavljivite konvencije za zadevno državo, če je ta dan pozneje.

3. Kar zadeva ozemlia, za katera se ta konvencija ne uporablja na dan podpisa, ratifikacije ali pristopa, prouči vsaka zainteresirana država možnost, da se sprejmejo ukrepi, potrebni za razširitev konvencije na ta ozemlja, s pridržkom, da je za to potrebno soglasje vlad teh ozemelj, kjer to zahtevajo ustavni predpisi.

XI. člen

Spodaj navedene določbe se bodo uporabljale za federativne ali neenotne države:

(a) glede členov te konvencije, ki spadajo v zakonodajno pristojnost zvezne oblasti, so obveznosti zvezne vlade enake kot obveznosti držav pogodbic, ki niso federativne države;

(b) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of constituent states or provinces which are not, under the constitutional system of the federation, bound to take legislative action, the federal Government shall bring such articles with a favourable recommendation to the notice of the appropriate authorities of constituent states or provinces at the earliest possible moment;

(c) A federal State Party to this Convention shall, at the request of any other Contracting State transmitted through the Secretary-General of the United Nations, supply a statement of the law and practice of the federation and its constituent units in regard to any particular provision of this Convention, showing the extent to which effect has been given to that provision by legislative or other action.

Article XII

1. This Convention shall come into force on the ninetieth day following the date of deposit of the third instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the third instrument of ratification or accession, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article XIII

1. Any Contracting State may denounce this Convention by a written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Any State which has made a declaration or notification under article X may, at any time thereafter, by notification to the Secretary-General of the United Nations, declare that this Convention shall cease to extend to the territory concerned one year after the date of the receipt of the notification by the Secretary-General.

3. This Convention shall continue to be applicable to arbitral awards in respect of which recognition or enforcement proceedings have been instituted before the denunciation takes effect.

Article XIV

A Contracting State shall not be entitled to avail itself of the present Convention against other Contracting States except to the extent that it is itself bound to apply the Convention.

Article XV

The Secretary-General of the United Nations shall notify the States contemplated in article VIII of the following:

- (a) Signatures and ratifications in accordance with article VIII;
- (b) Accessions in accordance with article IX;
- (c) Declarations and notifications under articles I, X and XI;
- (d) The date upon which this Convention enters into force in accordance with article XII;
- (e) Denunciations and notifications in accordance with article XIII.

(b) s členi te konvencije, ki spadajo v zakonodajno pristojnost posamezne države ali pokrajine, ki je v sestavi federacije, po njenem ustavnem sistemu pa ni dolžna sprejemati zakonodajnih ukrepov, bo zvezna vlada čimprej in ob ugodnem mnenju seznanila pristojne oblasti take države ali pokrajine;

(c) federativna država, članica te konvencije, bo poslala na zahtevo katerekoli druge države pogodbenice prek generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov pregled zakonodaje in prakse, ki veljata v federaciji in njenih sestavnih enotah glede posameznih določb konvencije, in v njem navedla kakšen pravni učinek imajo zadevne določbe po zakonodaji ali drugače.

XII. člen

1. Ta konvencija začne veljati devetdeseti dan po deponiraju tretje ratifikacijske ali pristopne listine.

2. Za vsako državo, ki ratificira konvencijo ali pristopi k njej po deponiraju tretje ratifikacijske ali pristopne listine, začne konvencija veljati devetdeseti dan od dneva, ko deponira svojo ratifikacijsko ali pristopno listino.

XIII. člen

1. Vsaka država lahko odpove to konvencijo s pisnem notifikacijo, ki jo pošlje generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov. Odpoved začne učinkovati po enem letu od dneva, ko prejme generalni sekretar Organizacije združenih narodov notifikacijo

2. Vsaka država, ki da izjavo ali notifikacijo v skladu z X. členom, lahko pozneje notificira generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov, da bo konvencijo nehal uporabljati na zadevnem ozemlju eno leto po dnevu, ko generalni sekretar prejme to notifikacijo.

3. Ta konvencija se bo uporabljala za arbitražne odločbe, v zvezi s katerimi se je začel postopek za priznanje ali izvršitev, preden začne veljati odpoved.

XIV. člen

Država pogodbenica se lahko sklicuje na določbe te konvencije zoper druge države pogodbenice samo toliko, kolikor jo je tudi sama dolžna uporabljati.

XV. člen

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov notificira vsem državam iz VIII. člena:

- (a) podpise in ratifikacije, navedene v VIII. členu,
- (b) pristope, navedene v IX. členu;
- (c) izjave in notifikacije, navedene v I., X. in XI. členu;
- (d) dan, ko ta konvencija začne veljati po XII. členu;
- (e) odpovedi in notifikacije, navedene v XIII. členu.

Article XVI

1. This Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts shall be equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit a certified copy of this Convention to the States contemplated in article VIII.

XVI. člen

1. Ta konvencija, katere besedila v angleščini, kitajščini, španščini, francoščini in ruščini so enako veljavna, bo deponirana v arhivu Organizacije združenih narodov.

2. Generalni sekretar Organizacije združenih narodov bo poslal po en overjen prepis te konvencije državam, navedenim v VIII. členu.

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SFRJ.